

College 'Inleiding rechtspersonen en personenvennootschappen; oprichting van rechtspersonen'

Mr. K. Frielink

Universiteit van de Nederlandse Antillen

Dinsdag 26 januari 2010 van 19.00 - 20.30 uur

1. Begrippen

Dit vak heet 'ondernemingsrecht'. De belangrijkste vraag is dan wat we onder een 'onderneming' moeten verstaan. Een andere belangrijke vraag is wat onze rechtsbronnen zijn als we een onderneming juridisch bekijken: het gaat dan in de eerste plaats om Boek 2 BW als we het hebben over rechtspersonen en om Boek 7A BW en het WvK als het gaat om personenvennootschappen.

We zullen vandaag eerst stilstaan bij enkele centrale begrippen van het ondernemingsrecht. Vervolgens behandelen we een deel van het handelsregisterrecht, om af te sluiten met een aantal aspecten van de oprichting van rechtspersonen en een korte typering van de diverse rechtspersonen.

Onderneming

Wat is een onderneming? Noch in het BW, noch in het WvK noch in de Handelsregisterverordening vinden we een definitie van dit begrip, maar iedereen kan zo uit zijn hoofd ondernemingen opnoemen: Aqualectra, de verffabriek, Selikor, DAE, IBM, Heineken, en ga zo maar door.

Een belangrijk kenmerk van deze ondernemingen is dat ze iets produceren (verf, of bier) dan wel diensten verlenen (ophalen huisvuil, vervoeren passagiers). Voor die producten of diensten moet ook worden betaald: er is dus sprake van een economische activiteit. Bovendien is bij een onderneming sprake van duurzame deelname aan het economisch verkeer.

Een ander belangrijk kenmerk is dat deze ondernemingen gebruik maken van mensen en van middelen. Bij die middelen kan gedacht worden aan grondstoffen, machines, computers, verpakkingsmateriaal, transportmiddelen en dergelijke.

Een derde belangrijk kenmerk is dat ondernemingen gericht zijn op het realiseren van economisch voordeel, ofwel het maken van winst. Die winst kan op twee manieren worden aangewend: (a) ten

gunste van de kapitaalverschaffers, dus als vergoeding voor het aan de onderneming ter beschikking stellen van geld (denk aan de aandeelhouder van een NV of BV die dividend ontvangt), of (b) om nieuwe investeringen te doen (bijvoorbeeld de aanschaf van meer machines) die zijn gericht op het voortbestaan (en het uitbouwen) van de onderneming.

Een onderneming kan worden omschreven als een organisatie van mensen en (kapitaal)middelen, die duurzaam aan het economisch verkeer deelneemt en een winst oogmerk heeft. Er zijn ook andere - voor ons minder bruikbare - omschrijvingen, bijvoorbeeld:

- Een onderneming is een organisatie van mensen en productiemiddelen, gericht op het verwerven van duurzaam inkomen voor de rechtssubjecten die deel uitmaken van de organisatie.
- Of (maar dan wel heel kort): een zaak die gedreven wordt om winst te maken.
- Of een organisatorisch samenwerkingsverband tussen kapitaalverschaffers en werknemers dat onder leiding staat van een bestuur of ondernemer (Asser/Maeijer/Van Solinge & Nieuwe Weme 2-II 2009, nr. 19) – N.B. deze omschrijving past goed bij een onderneming die wordt gedreven door een NV of BV, maar niet bij bijvoorbeeld een eenmanszaak of bij twee schilders die hun samenwerking in de rechtsvorm van een vennootschap onder firma gieten !

Het gaat hier nu niet om een precieze, juridisch afgebakende omschrijving, maar om gevoel te krijgen bij het onderwerp. Bij de korte bespreking van de Handelsregisterverordening kom ik op het belang van een juridisch relevante omschrijving nog terug.

Wie kunnen een onderneming drijven?

Een onderneming kan worden gedreven door één persoon: de eenmanszaak. Iemand kan verf kopen, kwasten, een ladder en zo nog wat toebehoren, en zijn diensten als huisschilder gaan aanbieden.

Deze schilder kan ook gaan samenwerken met één of meer andere schilders, zodat ze gezamenlijk hun inkopen kunnen doen (en wellicht korting bedingen) en afspreken dat de winst tussen hen zal worden verdeeld volgens een bepaalde verdeelsleutel. Een (ander) voordeel van zo'n samenwerking zou kunnen zijn dat de één beter is in het schilderen van kozijnen en de ander in het schilderen van een grote oppervlakte, of dat de één wel sterk is in het binnenhalen van opdrachten en de ander niet, zodat ze elkaar kunnen aanvullen. In dit geval spreken we niet over een eenmanszaak, maar over een vennootschap onder firma (VOF). Een VOF is een contractueel samenwerkingsverband tussen twee of meer (rechts)personen die een *bedrijf* uitoefenen en onder gemeenschappelijke naam deelnemen aan het rechtsverkeer.

Ook zouden deze schilders – bijvoorbeeld tezamen met een geldschietter - de rechtsvorm van een commanditaire vennootschap (CV) kunnen kiezen. Een CV is een contractuele rechtsbetrekking tussen twee of meer (rechts)personen tot uitoefening van een *bedrijf* onder gemeenschappelijke naam, waarbij op basis van inbreng vermogensrechtelijk voordeel wordt nagestreefd. De CV (met meerdere beherende

vennoten) is dan ook een bijzondere vorm van de VOF. Die bijzonderheid bestaat hierin, dat de bedrijfsuitoefening mede voor rekening van één of meer stille vennoten (commandieten) geschiedt, die slechts risico lopen tot het bedrag van hun inbreng. De CV wordt dan ook wel 'vennootschap bij wijze van geldschieting' genoemd (art. 15 WvK).

Tenslotte kan een onderneming worden gedreven door een naamloze vennootschap (NV), een besloten vennootschap (BV), een vereniging (inclusief de coöperatieve vereniging (coöperatie) en de onderlinge waarborgmaatschappij (OWM)) of een stichting.

Rechtspersoon

Een rechtspersoon is een juridische vorm, waarvan het kenmerk is dat die (net als een natuurlijke persoon) een zelfstandige drager van rechten en verplichtingen is. Meer precies: een rechtspersoon staat wat het vermogensrecht betreft, met een natuurlijk persoon gelijk, voor zover uit de wet niet het tegendeel voortvloeit (art. 2:3 lid 1 BW). Denk bij dat laatste aan bijvoorbeeld het huwelijksvermogens- en erfrecht.

In Boek 2 BW worden geregeld: de stichting, de stichting particulier fonds, de vereniging, de coöperatie, de onderlinge waarborgmaatschappij, de naamloze vennootschap en de besloten vennootschap (art. 2:1 lid 1 BW). Er bestaan ook publiekrechtelijke rechtspersonen, denk bijvoorbeeld aan het Land de Nederlandse Antillen of aan de Bank van de Nederlandse Antillen. Er kunnen ook niet in Boek 2 BW geregelde privaatrechtelijke rechtspersonen bestaan, waarbij aan (bepaalde) kerkgenootschappen kan worden gedacht. Of zo'n een rechtsvorm als een rechtspersoon heeft te gelden wordt uiteindelijk door de rechter bepaald.

Een belangrijk gevolg van het hebben van rechtspersoonlijkheid is dat leden, aandeelhouders en anderen die krachtens de wet of de statuten bij de organisatie van de rechtspersoon zijn betrokken, niet persoonlijk aansprakelijk zijn voor de schulden van de rechtspersoon, voor zover uit de wet niet het tegendeel voortvloeit (art. 2:3 lid 2 BW). Een later te bespreken uitzondering is bijvoorbeeld de bestuurder die in privé aansprakelijk is, omdat de rechtspersoon door zijn onbehoorlijke bestuur in staat van faillissement is geraakt (art. 2:16 BW).

Vennootschap

Het begrip 'vennootschap' is enerzijds een verzamelbegrip voor allerlei contractuele of institutionele ondernemingsvormen (VOF, CV, BV, NV), maar wordt soms ook specifiek gebruikt (bijvoorbeeld wanneer men het alleen over een NV of BV heeft).

Dit vak heet 'ondernemingsrecht' omdat het zich in hoofdzaak richt op ondernemingen, ongeacht de gekozen rechtsvorm. Het begrip 'rechtspersonenrecht' zou te beperkt zijn, omdat dan de contractuele samenwerkingsverbanden (VOF, CV) niet aan bod zouden komen. Zou het vak 'vennootschapsrecht' hebben geheten, dan zou de coöperatie (die altijd een onderneming drijft) buiten de boot zijn gevallen.

Door Kroeze c.s. (p. 1) worden de rechtsvormen van het ondernemingsrecht gezien als de jas waarin een onderneming wordt gehuld. Het juridische omhulsel dus, ofwel een hulpmiddel om een onderneming te kunnen laten functioneren. De NV, BV, VOF of CV is dus de jas of het omhulsel, en deze rechtsvormen kunnen worden gebruikt om een onderneming te drijven.

2. Het handelsregister

Op 1 januari 2010 zijn de nieuwe Handelsregisterverordening en het nieuwe Handelsregisterbesluit van kracht geworden. Het handelsregister is een namens de overheid door de Kamers van Koophandel gehouden register, waarin rechtspersonen en ondernemingen met hun gegevens vermeld staan. Het doel is rechtszekerheid te bieden bij het doen van zaken: wederpartijen moeten aan de hand van een openbaar register kunnen nagaan wie bijvoorbeeld – alleen of tezamen met een of meer anderen – bevoegd is een NV of BV te vertegenwoordigen. Op de juistheid van de ingeschreven gegevens mag je vertrouwen, tenzij je weet of behoort te begrijpen dat die gegevens niet juist zijn. Je hoeft niet steeds voorafgaand aan de transactie het handelsregister te hebben geraadpleegd (HR 3 februari 1984, NJ 1984, 386 inzake Café 't Brouwertje).

Voor rechtspersonen en ondernemingen geldt een inschrijfplicht en de plicht om de gegevens up-to-date te houden.

In te schrijven rechtspersonen

In het handelsregister worden ingeschreven naamloze vennootschappen, besloten vennootschappen, aandeelhouder bestuurde vennootschappen, coöperaties, onderlinge waarborgmaatschappijen, stichtingen, stichtingen particulier fonds en verenigingen met volledige rechtsbevoegdheid. Verenigingen zonder volledige rechtsbevoegdheid (verenigingen waarvan de statuten niet in een notariële akte zijn opgenomen) kunnen in het handelsregister worden ingeschreven, maar dat is dus geen verplichting.

Alle rechtspersonen - behalve de stichting particulier fonds, de stichting en de vereniging (met en zonder volledige rechtsbevoegdheid) - worden conform geldend recht steeds geacht een onderneming te drijven. De inschrijving van een rechtspersoon zal tevens gelden als de inschrijving van de door deze gedreven onderneming. Dit laatste is ook van toepassing op alle in de Nederlandse Antillen gevestigde buitenlandse rechtspersonen, niet zijnde een buitenlandse stichting of vereniging.

In te schrijven ondernemingen

In het handelsregister op Curaçao worden ondernemingen ingeschreven die op Curaçao zijn gevestigd, of op Curaçao een nevenvestiging hebben. De Landsverordening bevat geen definitie van wat onder een onderneming moet worden begrepen. We zagen al dat voor een deel van de rechtspersonen geldt dat die steeds geacht worden een onderneming te drijven.

Door de KvK wordt voor de praktijk van de registratie in het handelsregister vooralsnog onder een onderneming verstaan: een persoon/entiteit die voor eigen rekening en risico regelmatig en openlijk tegen betaling deelneemt aan het economisch verkeer. Er zal sprake moeten zijn van voldoende omvang en duurzaamheid, al is daarmee natuurlijk geen scherpe grens getrokken. Maar incidentele kleine zaken uitgeoefend door individuele natuurlijke personen vallen daar in ieder geval niet onder.

Moeten maatschappen wel of niet worden ingeschreven?

Moeten maatschappen worden ingeschreven? Denk bijvoorbeeld aan een maatschap van advocaten, notarissen, medici of accountants. Een maatschap is een contractueel samenwerkingsverband van *beroeps*beoefenaren die onder gemeenschappelijke naam aan het economisch verkeer deelnemen. Als een of meer maten van de maatschap de rechtsvorm van een NV of BV hebben, dan moeten die zelf in ieder geval worden ingeschreven.

Er werd, in het verleden meer nadrukkelijk dan nu, een onderscheid gemaakt tussen de begrippen 'beroep' en 'bedrijf'. Gaan drie meubelmakers een persoonlijke samenwerking aan, dan wordt die als VOF vormgegeven, omdat zij een bedrijf uitoefenen. Voor de koper staat het product (tafels en stoelen) centraal en doorgaans niet de vraag door wie dat product is gemaakt. De schilder die kozijnen schildert oefent een bedrijf uit, terwijl de portretschilder een beroep uitoefent.

Bij een 'beroep' ligt de nadruk op de persoonlijke kwaliteiten van de beroepsbeoefenaar en diens band van vertrouwen met zijn cliënt/patiënt/opdrachtgever: de ene dokter is de andere niet. Bij een 'bedrijf' maakt het (althans niet per definitie) uit wie de activiteit verricht: geleerd werd dan ook dat de bakker, de slager en de huisschilder een bedrijf en geen beroep uitoefenen. Degene die een bedrijf uitoefende moest per definitie in het handelsregister worden ingeschreven, maar beroepsbeoefenaren (lange tijd) niet.

De grens tussen beroep en bedrijf is echter niet scherp te trekken. Wat maakt het de gemiddelde cliënt immers uit of zijn transportakte door de ene dan wel de andere notaris van de maatschap wordt gepasseerd? Het verschil tussen beroep en bedrijf is (was?) van belang, omdat bijvoorbeeld de VOF ingevolge artikel 20 WvK in het handelsregister moet worden ingeschreven (omdat de VOF – per definitie - een onderneming drijft) en de maatschap (mogelijk) niet (HR 22 december 1989, NJ 1990, 433 m.nt. Ma).

De vraag of een maatschap moet worden ingeschreven is niet nieuw en ook de Hoge Raad heeft daar al eens naar gekeken: HR 2 april 1982, NJ 1983, 429 (Accountants- en Belastingadviesbureau NCB Tilburg). Samengevat oordeelde de Hoge Raad het volgende:

De activiteiten en de organisatie kunnen gericht zijn op een zodanige deelname aan het economisch verkeer dat de belangen die de handelsregisterwet beoogt te beschermen vorderen dat de beroepsmatige activiteit als onderneming wordt ingeschreven. De werkzaamheden worden in dit geval op professionele wijze georganiseerd, waardoor een bedrijfsmatig karakter daaraan niet kan worden ontzegd. Kortom, een beroep kan derhalve zodanig georganiseerd zijn dat er sprake is van een inschrijfplichtige onderneming.

Deze op het Nederlandse recht betrekking hebbende zaak kan ook als richtsnoer gelden voor de Nederlandse Antillen.

De Kamer van Koophandel Curaçao heeft als beleid dat (openbare) maatschappen, die daarom vragen, worden ingeschreven. Dat gebeurde, vóór de invoering van de Handelsregisterwet 2007, in Nederland ook sporadisch. Hiermee is m.i. dan nog niet tevens gezegd dat er dús een VOF is met als gevolg dat sprake is van hoofdelijke aansprakelijkheid van vennoten en niet van aansprakelijkheid naar gelijke delen van maten. Het blijft dus inderdaad van groot belang om te noteren dat de inschrijving een maatschap en niet een VOF betreft.

In de nieuwe Handelsregisterverordening is, zoals eerder al opgemerkt, geen definitie van het begrip 'onderneming' opgenomen. De reden: het opnemen van het ondernemersbegrip zou ertoe kunnen leiden dat er eindeloos uitgewijd kan worden over wat wel of niet als een onderneming in de zin van een definitie is aan te merken. Daarom is de keuze gemaakt om dit begrip niet te omschrijven. Daarnaast bevat de nieuwe wetgeving ook geen regeling voor maatschappen. De vraag die dan nog resteert is of bijvoorbeeld een advocatenmaatschap een onderneming drijft? Als die vraag bevestigend moet worden beantwoord, dan is er niet alleen sprake van de mogelijkheid om een dergelijke maatschap in te schrijven, maar zelfs van een verplichting.

De Kamer van Koophandel is van oordeel dat er sprake is van een onderneming indien er sprake is van een voldoende zelfstandig optredende organisatorische eenheid van één of meer personen, waarin door voldoende inbreng van arbeid of middelen, ten behoeve van derden diensten of goederen worden geleverd of werken tot stand worden gebracht met het oogmerk daarmee materieel voordeel te behalen. Er is niet sprake van een onderneming indien er, naar het oordeel van de Kamer, onvoldoende omvang en regelmaat van activiteiten is. Het is vanzelfsprekend uiteindelijk aan de rechter om hierover te oordelen, maar het mag bepaald niet worden uitgesloten dat de rechter zal oordelen dat maatschappen van advocaten, notarissen, belastingadviseurs, accountants e.d. een onderneming drijven en derhalve verplicht zijn zich in te schrijven. Als zij zich inschrijven is, als gezegd, van belang dat duidelijk wordt aangegeven dat het om een maatschap gaat en niet om een VOF.

3. Oprichting van rechtspersonen

Indien de wet voor de totstandkoming van een rechtspersoon een notariële akte vereist, komt de rechtspersoon zonder een dergelijke akte niet tot stand (art. 2:2 lid 1 BW). Deze eis wordt gesteld voor alle rechtspersonen van het BW, met uitzondering van de informele vereniging.

Met een notariële akte wordt bedoeld een akte verleden door of ten overstaan van een Nederlands Antilliaanse notaris. Een volmacht tot medewerking aan de akte moet schriftelijk zijn verleend (art. 2:4 lid 3 BW).

Indien voor de oprichting een notariële akte is vereist, zijn de oprichters vrij in de keuze van de taal waarin de akte luidt, zolang de notaris de betreffende taal maar verstaat (art. 2:4 lid 1 BW). De notaris

moet ten minste de betekenis van de gebruikte woorden en zinsconstructies kunnen achterhalen; hij hoeft de taal niet te kunnen spreken of volledig te begrijpen. De notaris die de taal niet 'verstaat' zoals hier bedoeld moet zijn diensten weigeren.

De notariële akte moet in ieder geval de statuten van de rechtspersoon bevatten, alsmede de namen en woonplaatsen van de eerste bestuurders en van de overige functionarissen die er volgens de wet of de statuten moeten zijn, tenzij het gaat om een stichting die bij uiterste wilsbeschikking wordt opgericht (art. 2:4 lid 2 BW).

Wat zijn statuten? De statuten zijn - in hoofdzaak - de spelregels waaraan iedereen die bij de organisatie van de rechtspersoon is betrokken zich moet houden. Ze worden ook wel omschreven als het niet-contractuele rechtsregime van een rechtspersoon, waaraan de oprichters, de aandeelhouders of leden (ook zij die later toetreden) en de rechtspersoon zelf zijn gebonden. Hieruit moet worden afgeleid dat statuten kennelijk een ander karakter hebben dan een overeenkomst. Statuten dragen een meer algemeen en meer objectief karakter, en hebben ook gelding voor diegenen die later tot (enig orgaan van) de rechtspersoon toetreden. Het spreekt natuurlijk vanzelf dat statutaire regelingen slechts van de wet mogen afwijken indien en voor zover de wet dat toelaat.

De statuten zijn dus de (grond)regels voor het doel en de inrichting van de rechtspersoon, alsmede de wijze waarop zijn organen (moeten) functioneren.

Wat regelen de statuten dan zoal? Voorbeelden:

- Wat het doel van de rechtspersoon is
- Welke organen de rechtspersoon heeft (bestuur, RvC, aandeelhoudersvergadering, ledenvergadering)
- De benoeming en het ontslag van bestuurders (en commissarissen)
- Wat de taken van het bestuur zijn
- Wie de rechtspersoon mag/mogen vertegenwoordigen
- Hoe en wanneer een algemene vergadering bijeengeroepen moet worden
- Hoe de besluitvorming in de verschillende organen is geregeld
- Wie beslist over uitkering of reservering van de winst
- Hoe tot statutenwijziging en ontbinding kan worden besloten

Welke rechtspersonen kunnen worden opgericht en welke bijzonderheden spelen daarbij?

Stichting & SPF

De stichting en de stichting particulier fonds (SPF) zijn als zodanig bij notariële akte opgerichte rechtspersonen die geen leden of aandeelhouders kennen en beogen met behulp van een daartoe bestemd vermogen een in de statuten vermeld doel te verwezenlijken (art. 2:50 lid 1 BW). Een stichting of SPF kan door één persoon worden opgericht.

Vereniging

Verenigingen zijn er in vele maten en soorten, van tennisverenigingen tot beroepsverenigingen en vakbonden.

De vereniging is een rechtspersoon met leden die is gericht op een bepaald doel (art. 2:70 lid 1 BW). Een vereniging wordt bij meerzijdige rechtshandeling opgericht (art. 2:70 lid 2 BW). Er is dus geen notariële akte vereist, maar een vereniging mag wel bij notariële akte worden opgericht. In ieder geval moet sprake zijn van meer dan één oprichter!

Wordt een vereniging niet bij notariële akte opgericht, dan wordt wel van een 'informele' vereniging gesproken. De vereniging is de enige rechtspersoon in Boek 2 BW die niet noodzakelijk bij notariële akte wordt opgericht. Veelal zal bij een informele vereniging een expliciete meerzijdige rechtshandeling ontbreken; de vereiste wilsverklaring (art. 3:33 BW) kan echter in een of meer gedragingen besloten liggen (art. 3:37 lid 1 BW). Als er een organisatie is die voldoet aan de kenmerken van en de vereisten die aan een vereniging worden gesteld, dan moet deze als zodanig worden erkend, ook al is niet (meer) na te gaan wanneer de oprichting heeft plaatsgevonden.

Een vereniging mag geen winst onder haar leden verdelen (art. 2:70 lid 3 BW). Een vereniging waarvan de statuten niet zijn opgenomen in een notariële akte, kan geen registergoederen verkrijgen en kan geen erfgenaam zijn (art. 2:73 lid 1 BW).

De bestuurders van een vereniging waarvan de statuten niet zijn opgenomen in een notariële akte zijn hoofdelijk naast de vereniging verbonden voor schulden uit een rechtshandeling die tijdens hun bestuur ontstaan of opeisbaar worden. Ook na hun aftreden zijn zij nog hoofdelijk verbonden voor schulden, voortvloeiend uit een tijdens hun bestuur verrichte rechtshandeling (art. 2:73 lid 2 BW). Vanuit het bestuur gezien lijkt het dus verstandig om de statuten wel op te nemen in een notariële akte.

Coöperatie

Het meest gebruikte voorbeeld van een coöperatie is een inkoopmaatschappij voor agrariërs.

De coöperatie is een bij notariële akte als zodanig opgerichte rechtspersoon met leden. Zij moet zich blijkens de statuten ten doel stellen in bepaalde stoffelijke behoeften van haar leden te voorzien krachtens overeenkomsten, anders dan van verzekering, met hen gesloten in het bedrijf dat zij te dien

einde te hunnen behoeve uitoefent of doet uitoefenen (art. 2:90 lid 1 BW). De coöperatie is een bijzondere vorm van de vereniging, dus is de oprichting een meerzijdige rechtshandeling.

Onderlinge waarborgmaatschappij

De onderlinge waarborgmaatschappij (OWM) is een bij notariële akte als zodanig opgerichte rechtspersoon met leden. Zij moet zich blijkens de statuten ten doel stellen met haar leden verzekeringsovereenkomsten te sluiten of leden en mogelijk anderen in het kader van een wettelijke regeling verzekerd te houden, een en ander in het verzekeringsbedrijf dat zij te dien einde ten behoeve van haar leden uitoefent (art. 2:90 lid 2 BW). De OWM is een bijzondere vorm van de vereniging, dus is de oprichting een meerzijdige rechtshandeling.

Naamloze vennootschap

Het duurzaam bijeenbrengen van kapitaal ter uitoefening van economische activiteiten vormt de grondslag van de naamloze vennootschap (NV). Dit kapitaal, dat is verdeeld in aandelen, kan worden verkregen uit grotere of kleinere kring, openbaar (via de beurs) of onderhands, en degenen die dit kapitaal verschaffen worden de aandeelhouders genoemd.

De NV is een rechtspersoon met een of meer op naam of aan toonder gestelde aandelen. De NV wordt door een of meer personen opgericht bij notariële akte (art. 2:100 BW). De statuten moeten de naam van de vennootschap (in Latijnse schrifttekens), het eilandgebied waar de vennootschap haar zetel heeft en het doel van de vennootschap vermelden (art. 2:102 lid 1 BW).

Besloten vennootschap

Het duurzaam bijeenbrengen van kapitaal ter uitoefening van economische activiteiten vormt de grondslag van de besloten vennootschap (BV).

De BV is een rechtspersoon met een of meer op naam gestelde aandelen. De BV kent geen aandelen aan toonder. De BV wordt door een of meer personen opgericht bij notariële akte (art. 2:200 BW). De statuten vermelden de naam, het eilandgebied waar de vennootschap haar zetel heeft en het doel van de vennootschap (art. 2:202 lid 1 BW).

* * * * *